

செங்காந்தள் - இயற்கை

இலக்கியமும் ஆம்பலும் Ambal (Nymphaea Pubescens) and Literature

செங்காந்தள்- இயற்கை

4. Ambal (Nymphaea Pubescens) and Literature

Dr A.Rajalakshmi, P.G.Assistant, Bharathi Matriculation Hr.Sec. School, Coimbatore

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2191-4384>

DOI: 10.5281/zenodo.4591933

Abstract

The Sangam literary collections like “Ettuththokai”, and “Pathuppattu”, have lots of enough registration of Ambal flowers. The word ‘Ambal’ denotes many meanings denotatively. It refers to a flower, invocation, blowing instrument, month, Amla tree, bamboo and elephant. Ambal flowers are used on those days to show the love of the beloveds (Thalaivi) to the lovers (Thalaivan). Its fragrance is also much glorified in Tamil Literature. In Sangam literature, the places where Ambal flowers grow, the uses of the flowers and the attractive beauty of the flowers are depicted in Tamil literary works. The various uses of the Ambal from ‘Agam’ and ‘Puram’ Literature are detailed in his chapter. Mostly “Ainkurunooru”, “Natrinal”, “Pathitruppathu”, “Paripadal” portrays the aesthetic beauty and importance of Ambal flowers. Hence, this chapter discloses the aesthetic beauty and use of Ambal flowers in Sangam Tamil culture.

Keywords: Tamil Literature, Sangam Literature, Ambal Flower,

References

- [1] Puliur Kesigan. Sanga Ilakkiyamum Moolamum Uraiyum. Saratha Pathippagam, Chennai-600014, 2012.
- [2] Somasundaran Po.Ve. Ed. Ainkurunooru, Tirunelveli Thenindiya Saiva Siddantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai, Reprint-1966.
- [3] Tamilnattu Varalatrak Kulu. Tamilnattu Varalaru Sangakala Valviyal, Tamil Valarchi Iyakkathirkaga Veliyittor, Tamilnattu Padanool Niruvanam, Chennai-6. 1983.
- [4] Somasundaran Po.Ve. Ed. Akananooru, Tirunelveli Thenindiya Saiva Siddantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai, Reprint-1970.
- [5] Balasubramaniam. Si. Sanga Ilakkiyam Sila Parvaigal. Narumalar Pathippagam, Chennai, 1970.
- [6] Pattuppattu Part 1. Tirunelveli Thenindiya Saiva Siddantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai, 1971.
- [7] Puliur Kesigan. Ainkurunooru, Saratha Pathippagam, Chennai-600014, 2012.

செங்காந்தள்- இயற்கை

4. இலக்கியமும் ஆம்பலும்

முனைவர் அ.இராஜலட்சுமி, முதுகலை பட்டதாரி ஆசிரியர்,

பாரதி மெட்ரிக்வுலேசன் மேல்நிலைப் பள்ளி, கோவை.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2191-4384>

DOI: 10.5281/zenodo.4591933

சங்ககால நூல்களாக குறிப்பிடப்படும் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டில் ஆம்பல் பற்றிய செய்திகள் பல இடங்களில் விரவிக் காணப்படுகின்றன. ஆம்பல் என்பதற்குப் பொருளாக அடைவு, இசைக்குழல், ஊதுகொம்பு, ஒரு பண், ஓர் எண்கள், குமுதக்கொடி, திங்கள், துதி, துன்பம், நெல்லிமரம், புளியாரைப் பூண்டு, மூங்கில், யானை என்று பலவாறு பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

ஆம்பல் குழல் என்பது குமுத வடிவாக அமைந்த ஓர் இசைக் குழல் என்றும் அகராதியில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த ஆம்பல் பற்றிய செய்திகள் பல கூற்று வாயில்களாக சங்க இலக்கியமான எட்டுத்தொகையில் பல இடங்களில் விரவிக் காணப்படுகின்றன. ஆம்பல் பூ வளர்ந்த இடங்கள், ஆம்பல் மலரின் ஒவ்வொரு பகுதியின் பயன்கள் போன்ற பல செய்திகளை எடுத்துக்காட்டுவதாக இந்த புத்தகப்பகுதி அமைகிறது.

ஆழமான நீரில் ஆம்பல்

பரத்தையானவன் தலைவனது நடத்தையைத் தலைவியின் தோழி முதலியோர் கேட்க தன் விறலியிடம் கூறியதாக பரணர் பாடிய மருதத் திணைப் பாடல் ஒன்றில்,

குண்டு நீர் ஆம்பற் றண்துறை ஊரன் (நற் .100:3)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் ஆழமான நீரில் முளைத்த ஆம்பல் பூ என்று இங்குக் கூறப்படுகிறது.

இந்தப் பாடல் வரிகளின் மூலம் ஆம்பலானது ஆழமான நீர்நிலைகளில் முளைக்கக் கூடிய ஒருவகை கொடி என்பது நமக்குத் தெரிய வருகிறது.

நீர்ப்பூ ஆம்பல்

மருதத்திணை பாடல் ஒன்றில் பரத்தையின் காரணமாகப் பிரிந்த தலைவன் மீண்டுவர, தலைவி மனம் நெகிழுமாறு தோழி குயவனிடம் கூறுபவள் போல பாணனுக்கு மறுப்புக் கூறிய செய்தியில்,

ஆம்பல் அமன்ற தீம்பெரும் பழனத்துப்

பொய்கை ஊர்க்குப் போவாய் ஆகி (நற்.200:6-7)

செங்காந்தள்- இயற்கை

என்ற வரிகளின் மூலம் திருவிழா நடக்கப் போகிறது என்று கூவிக் கூவி நீ கூறும் வேளையில் ஆம்பல் மலர்கள் மண்டிக்கிடக்கும் அழகிய பழமையான வயல்களையும் பொய்கையையும் உடைய ஊருக்குச் செல் என்று கூறுகிறாள்.

இந்த வரிகளிலிருந்து ஆம்பல் மலரானது வயல்களிலும் பொய்கையிலும் பூக்கின்ற ஒரு வகை நீர்ப்பூ என்பது தெரிய வருகிறது.

நண்டும் ஆம்பலும்

ஐங்குறுநூற்றின் களவன் பத்துப் பாடல்களில் முதலாவதாக அமைந்த பாடலில், தான் பரத்தமையைக் கைவிட்டுவிட்டதாக உறுதிகூறி தலைவியைத் தெளிவிக்கின்றான் தலைவன். அவளோ! அவன் கூறிய உறுதிமொழியை நம்பாதவளாக அது அவன்பால் உள்ளது என்று சொல்லி அவனோடு மீண்டும் பிறழ்ந்து வேறுபடுகிறார்கள். அவளுக்குத் தோழி சொல்வதாக அமைந்த செய்யுள் பாடலில்,

முள்ளி நீடிய முதுநீர் அடைகரைப்

புள்ளிக் களவன் ஆம்பல் அறுக்கும் (ஐங்குறு.21:1-2)

அன்னையை! முள்ளிச் செடிகள் உயரமாக படர்ந்துள்ளதும் பழைய நீரினைக் கொண்டதுமான அடைகரை கண்ணே புள்ளிகள் உடைய நண்டானது ஆம்பலின் தண்டினை ஊடு புகுந்து அறுக்கின்ற குளிர்ந்த நீர் துறை அமைந்த ஊருக்குரியவன் தலைவன் எனக் கூறுகிறாள்.

இந்தப்பாடலில் இருந்து நண்டும் ஆம்பலும் நீரில் வளரக்கூடிய தன்மை உடையன என்பது அறியப்படுகிறது.

வற்றாத நீர்நிலை

சோழன் உருவப் பஃறேர் இளஞ்சேட் சென்னியைப் பெருங்குன்றார்கிழார் பாடிய பரிசில் கடாநிலை துறையில் பாடாண்திணை பாடலாக அமைந்த புறநானூற்றுப் பாடலொன்றில் மழை பெய்யாது போனதால் நீர் நிலை பற்றி வெடித்த கோடைகாலமாயினும் ஆம்பல் இலையின் நிழலில் கொம்புகளை உடைய நத்தையும் சங்கும் பகற் காலத்தில் கூடி மகிழும் நீர் நிறைந்த வயல்களை உடைய நாட்டிற்கு அரசனே! என்று ஆலோசனை கூறுவதாக செய்தி அமைந்துள்ளது. இந்தப் பாடலில் இருந்து கோடைக்காலத்திலும் நீர் வற்றாத வயல்களையும் வயல்களில் இலைகள் சுருங்காத ஆம்பலையும் காணமுடிந்ததாக இந்தச் செய்தி நோக்கப்படுகிறது.

பயங்கெழு மாமழை பெய்யாது மாறிக்,

கயங்களி முளியும் கோடை ஆயினும்,

புழற்கால் ஆம்பல் அகலிடை நீழல்

கதிர்க்கோட்டு நந்தின் கரிமுக ஏற்றை

நாகு இளவளையொடு பகல்மணம் புகூஉம் (புறம்.266:1-5)

கூந்தலன்ன மலர்ந்த ஆம்பல்

செங்காந்தள்- இயற்கை

தலைவி தன்னைப் பழித்தாள் என்று கேள்வியுற்ற பரத்தைக்குச் சினம் பொங்குகின்றது. புதுப்புனலாட அவனுடன் யான் செல்வதை முடிந்தால் தடுத்து விடும் என்று தலைவியின் தோழியர் கேட்கும்படியாக வஞ்சகமாக கூறுகின்ற பாடலில்,

கூந்தல் ஆம்பல் முழு நெறி அடைச்சி,

பெரும் புனல் வந்த இருந் துறை விரும்பி, (குறு.80:1-2)

என்ற பாடலின் வரிகளின் மூலம் ஆம்பல் மலரானது கூந்தலைப் போன்று மென்மையான நெருப்பினைக் கொண்டு பரந்து காணப்படுகின்ற துறையினைக் கொண்டது. அத்துறையின் தழையினை உடுத்தியவர் முழு நெறி துறையில் பெரிய புனல் விளையாடுவோம் நானும் தலைவனும் என்று கூறுகின்றாள். இதிலிருந்தே இந்த ஆம்பல் மலரானது கூந்தல் எங்கும் விரிந்து காணப்படுகிறதுபோல அந்த நீர் நிலைகளில் எங்கும் ஆம்பல் மலர் பூத்து காணப்படுகின்றது என்ற செய்தி காணப்படுகிறது..

கொக்கும் ஆம்பலும்

தலைமகன் மணம் பேசி வருவதாகக் குறித்த காலம் நீடித்த பொழுது தோழி, வரைந்து மணத்தலின் அவசியத்தை வற்புறுத்துவதாக கூறுகின்ற குன்றியனாரின் நெய்தல் திணைப் பாடல் ஒன்றில்,

மாரி ஆம்பல் அன்ன கொக்கின் (குறு.117:1)

என்ற பாடல் வரிகளிலிருந்து மாரிக்காலத்து மலர்கின்ற ஆம்பல் மலரைப் போன்று விளங்கும், கொக்கினது பார்வையைக் கண்டு அஞ்சிய துன்பத்தை உடையது என்று கூறுகிறார். இந்தப் பாடலிலிருந்து மாரிகாலம் வந்த பின்னும் அவன் வராததை நினைத்தவள் 'மாரியாம்பல் அன்ன' என்கின்றாள். கொக்கின் உடல் நீர்த் துளிகளோடு காணப்படுவதை மாரியினால் நனைந்த ஆம்பலைப் போல என்றதுவுமாம். இப்பாடலிலிருந்து மழையில் நனைந்த ஆம்பலானது பார்ப்பதற்கு நீர் துளிகளோடு நிறைந்து காணப்படும் கொக்கைப் போன்று இருக்கும் என்று உவமை இங்கு காணப்படுகிறது.

மென்மை தன்மையான ஆம்பல்

மதுரை நக்கீரனாரின் மருதத்திணை பாடல் ஒன்றில் தலைமகள் பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனுக்குச் சொல்லிய கூற்றுப் பாடலில், பிளந்த வாயினையும் பல வரிகளையும் உடைய பெரிய ஆண் வரால் மீன் வளைந்த வாயையுடைய தூண்டிலில் தன்னைக் கொல்வதாக இரையினை விழுங்கியது. ஆம்பற் கொடியின் மெல்லிய இலைகள் கிழியுமாறும், குவளையின் அரும்பு மலர்ந்த பல மலர்கள் சிதையுமாற்றும் பக்கத்தே எழுந்து பாய்ந்தது என்று கூறுகின்றாள்.

பகுவாய் வராஅல் பல் வரி இரும் போத்துக்

கொடு வாய் இரும்பின் கோள் இரை துற்றி, (அகம் .36:1-2)

செங்காந்தள்- இயற்கை

அகநானூற்றின் 56 ஆவது பாடலான மதுரை அறுவை வாணிகள் இளவேட்டனாரின் மருதத்திணைப் பாடல் ஒன்றில் பரத்தை மனைக்குச் செல்கின்ற பாணன் தன் மனைக்கு வந்தானாகஇ தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லிய கூற்றில்,

இரும்பு இயன்றன்ன கருங் கோட்டு எருமை,

ஆம்பல் மெல் அடை கிழிய, (அகம்.56:3-4)

இரும்பாற் செய்யப்பட்டதைப் போன்ற கரிய கொம்புகளை உடைய எருமைகள் பளிங்கு மணியைக் கண்டாற் போன்ற தெளிந்த நீரை உடைய குளத்தினைக் கலக்குமாறு செய்தன. ஆம்பலின் மெல்லிய இழைகள் கிழிய அன்றலர்ந்த குவளையின் மலர்களை உண்டன என்ற பொருள் பெறப்படுகிறது.

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்று பரத்தையோடு வைகையாற்றில் புனலாடி மகிழ்ந்தான் எனக் கேள்வியுற்ற தலைவி ஊடி இருந்தாள். அதனைக் கேள்வியுற்ற தலைவன் தோழியிடம் சென்று தலைவியின் ஊடலைத் தீர்க்குமாறு வேண்டினான். வேண்டுதலுக்கு இணங்க மறுத்த தோழி கூற்றாக அமைந்த மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தனார் கடுவன் மள்ளனாரின் மருதத்திணை பாடலாகிய 256 ஆவது பாடலில்,

பகுவாய் நிறைய, நுங்கின் கள்ளின்

நுகர்வார் அருந்து மகிழ்புஇயங்கு நடையோடு

தீம்பெரும் பழனம் உழக்கி, அயலது

ஆம்பல் மெல்அடை ஒடுங்கும் ஊர! (அகம்.256:4-7)

குடி மயக்கத்தில் தள்ளாடும் நடையினை உடையதாய் பெரிய அழகிய வயல்களை உலகில் இருக்கும் மென்மையான ஆம்பல் இலைகளுக்கு இடையே சென்று ஒதுங்கியது யாமை என்ற செய்தி காணப்படுகிறது.தலைமகளைக் கண்டு காழுற்றுக் கருத்தழிந்தவன் பல காலம் முயன்றும் அவள் இசைந்து இணங்காதவளாக அவள் தோழியிடம் தன் குறை தீர்க்க வேண்டிக் கேட்டு நிற்கின்றான். அவனுக்கு, அவள் தலைவி இன்னமும் காதலிக்கும் பருவத்தை அடையாதவள் என்று கூறி அவனை விலக்கும் பொருட்டு சொல்வதாக அமைந்த இச்செய்யுளில் குறிஞ்சித் திணை துறை எனும் எருமை என்னும் கருப்பொருள் வந்து மருதத் திணைக்கு கொளப்படுவதைப் பெற்றது.

நெறிமருப் பெருமை நீல விரும்போத்து

வெறிமலர்ப் பொய்கை யாம்பல் மயக்கும் (ஐங்குறு.91:1-2)

நெறித்தக் கொம்பை உடைய எருமையின் கருமையான பெரிய கடாவானது, மணமுள்ள மலர்கள் நிறைந்த பொய்கையிலே சென்று, அதனிடையேயுள்ள விரிமலர் அருமையும் ஆம்பலின் மென்மையும் அறிய மாட்டாமல் அதனைச் சிதைக்கும் தன்மை உடையது. இதிலிருந்து ஆம்பலின் மென்மைத்தன்மை அறியப்படுகிறது. மேற்கண்ட

செங்காந்தள்- இயற்கை

நான்கு பாடல் பகுதிகள் மூலமும் ஆம்பல் இலைகள் மிகவும் மென்மையான தன்மையைக் கொண்டன என்பது அறியப்படுகிறது.

துருத்தி போன்று சுருங்கும் இலை

மருதம் பாடிய இளங்கடுங்கோவின் மருதத்திணை பாடல் ஒன்றில் பரத்தையர் மீண்டு வந்த தலைவன் தோழியை வாயில் வேண்ட அவளும் அவன் செயலால் ஏற்பட்ட ஊர் அலரை எடுத்துக் கூறி வாயில் மறுத்த கூற்றுப் பாடலில்,

அர வாய் அன்ன அம் முள் நெடுங் கொடி

அருவி ஆம்பல் அகல் அடை துடக்கி,

அசைவரல் வாடை தூக்கலின், ஊதுஉலை

விசை வாங்கி தோலின், வீங்குபு ளெகிழும்... (அகம்.96:4-7)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் அரத்தின் வாய் போன்ற அழகிய முட்களை உடைய பிரம்பின் நீண்ட கொடி அருவி ஆம்பலின் அகன்ற இலையைச் சுற்றிக் கிடக்கும்; அவ்விலையை அசைந்து வரும் வாடைக் காற்று விட்டுவிட்டுப் புகுந்து அலைத்தலால் அவ்விலை ஊதப் பெரும் கொல்லனது உலைக் களத்து விசை கொண்டு இழுக்கும் துருத்தியைப் போல புடைத்து சுருங்கும் தன்மை உடையது என்பதை அறியலாம். இந்தப் பாடலின் மூலம் ஆம்பலின் இலை அகன்ற தன்மையை உடையது என்பதும் அதன் மென்மை தன்மையானது கொல்லனின் உலைத் துருத்தி போல வாடைக் காற்று படும் போது புடைத்து சுருங்கும் தன்மையை உடையது என்பதும் அறியப்படுகிறது.

இலையின் பின்புறமும் வெளவாலும்

தலைவன் பிரிந்த காலத்தில், அந்தப் பிரிவினால் உண்டாகிய துன்பத்தைத் தாங்க இயலாத தலைவி, தன் ஆருயிர் தோழிக்குத் தன் மன வருத்தத்தைக் கூறுகின்ற கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரின் பாலைத் திணைப் பாடலில்,

நெடுநீர் ஆம்பல் அடைப்புறத் தன்ன

கொடுமென் சிறைய கூர்உகிர்ப் பறவை (குறு.352:1-2)

என்ற பாடலில் ஆழமான நீர் இடத்தே வளர்ந்த ஆம்பல் இலையின் புறத்தைப் போன்ற வளைந்த மெல்லிய சிறையை உடையன இகூரிய நகங்களை உடைய வெளவால் என்று இங்குக் கூறப்படுகிறது. இந்தப் பாடலில் இருந்து ஆழமான நிலையில் வளரக்கூடியது ஆம்பல் மலர் என்றும் ஆம்பல் மலரின் இலையின் மேற்புறத்தின் பின் பகுதியானது வெளவாலின் சிறகுகள் போன்று காணப்படுகின்ற தன்மையுடையது என்பதும் இங்கு பார்க்கப்படுகிறது.

இலையின் பயன்

பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனுக்குக் கிழத்தி சொல்லிய பரணரின் மருதத்திணை பாடல் ஒன்றில் ஆம்பலது அகன்ற இலையில் சுடுகின்ற சோற்றோடு

செங்காந்தள்- இயற்கை

புளிப்பும் இனிப்பும் கலந்த திரட்சியான பழத்தைக் கொண்டு ஆக்கிய புளியங்கீரை இட்டு உண்டனர் என்ற செய்தி,

ஆம்பல் அகல்இலை, அமலை வெஞ்சோறு

தீம்புளிப் பிரம்பின் திரள்கனி பெய்து (அகம்.196:5-6)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் அறியப்படுகிறது. ஆம்பலின் அகன்ற இலையானது சோறு உண்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட செய்தி வெளிப்பட்டுள்ளது.

மூவன் பரிசில் தர நீட்டிட்ட போது பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடிய புறநானூற்றுப் பாடலில்,

கூம்புவிடு மென்பிணி அவிழ்ந்த ஆம்பல்

அகல் அடை அரியல் மாந்தித் தெண்கடல் (புறம்.209:3-4)

எனக் கூறும் பாடல் வரிகளின் மூலம் கடற்கரை ஓரத்தில் உள்ள வயல்களில் நெல்லை அறுத்து உழவர்கள் ஆம்பல் இலையில் மதுவை உண்டு கடல் அலையின் தாளத்திற்கு ஏற்ப ஆடி மகிழ்வர் என்ற செய்தி தெரியவந்தது.

இந்தப் பாடலில் கூறுவதிலிருந்து அகன்ற இலைகளையுடைய ஆம்பல் மலரின் இலையில் கள்ளை ஊற்றி உண்டனர் என்னும் செய்தி புலனாகிறது.

ஆம்பல் இலையாடை

பாங்காயினார் கேட்ப நெருங்கிச் சொல்லியதாக அமைந்த துறை விளக்கப் பாடலாக ஒளவையார் பாடிய மருதத்திணை பாடலாக அமைந்த இப்பாடலில்இ தலைவி தலைவனைக் காதலிகள் கைக்கொண்டு விடுவார்களோ? என்று எண்ணி தான் அழகிய ஆடைகளை அணிந்து விழாவிற்கு வருவேன் என்று கூறுவதாகவும், பரத்தையிலிருந்து பிரிந்து தலைவன் வந்து தன்னைக் கூட வேண்டும் என்று கூறுவதாகவும் அமைந்ததாக இப்பாடலின் பொருளை எடுத்துக் கொண்டால்,

வயல்வெள் ளாம்பல் உருவ நெறித்தழை

ஐதகல் அல்குல் அணிபெறத் தை, (நற்.390:4-5)

தலைவனது ஊராகிய கோயில் வெண்ணியைச் சூழ்ந்துள்ள வயலில் ஆம்பல் கொடிகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. அந்த ஆம்பலின் அழகிய தழையை என் அகன்ற அல்குலின் மேலே உடுத்திக்கொண்டு விழா களத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று தலைவி தனது அழகை அலங்கரித்துக் கொள்ளும் தன்மை கூறுகின்ற இடத்தில் ஆம்பல் மலரின் தலைகளை உடுத்திக் கொள்வேன் என்று கூற்று காணப்படுகிறது.

ஒக்கூர் மாசாத்தனாரின் தாபத நிலை துறையில் பொதுவியல் திணையில் அமைந்த பாடலில்,

அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்பல்

இளையம் ஆகத் தழையா யினவே; (புறம்.248:1-2)

செங்காந்தள்- இயற்கை

சிறிய ஆம்பல் கொடி இரங்கத்தக்கது. யாம் இளமையாய் இருந்தபோது ஆம்பல் இலை தழை ஆடையை எமக்கு அழகு செய்தது என்று கூறுவதிலிருந்து ஆம்பல் இலைகளை ஆடையாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்ற செய்தியும் காணப்படுகிறது.

புறநானூற்றின் 250 ஆவது பாடலில், தொன்று தாம் உடுத்த அம்பகைத் தெரியல் (புறம்.280:12) என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் பெண்கள் சிறிய வயதில் இளமை காலத்தில் ஆடையாய் அல்லியின் இலைகளை உடுத்திய செய்தி காணப்படுகிறது.

ஆம்பல் இலைகள் உடையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன என்ற செய்தியை மேற்கண்ட பாடல்களின் மூலம் நாம் அறியலாம்.

ஆம்பலின் தன்மை

நற்றிணையின் 230-ஆவது பாடலாக ஆலங்குடி வங்கனார் பாடல் அமைந்துள்ளது. இப்பாடலில் பரத்தையிற் பிரிந்தவன் வாயில் வேண்டி இறந்து நின்றபோது தோழி தலைவனைக் கடிந்து வாயில் மறுத்த செய்தியில் ஆம்பல் மலரின் தன்மைகள் முழுவதும் இங்கு அறியப்படுகிறது. ஆம்பல் மலரானது பிடி யானையின் செவி போல பச்சை இலையைக் கொண்டது. கூட்டமாக வாழும் அழகிய கொக்குப் போல கூம்பிய மலர் உடையது. தண்டையும் கொண்டுள்ளது. ஆம்பல் மலரானது அமிர்தம் போல மணக்கும் தன்மை உடையது. விடியற்காலம் கிழக்கு திசையில் தோன்றும் கதிரவன் போல இருளைப் போக்கி மலரும் என்ற பாடல் மூலம் ஆம்பல் மலரின் தன்மைகள் முழுவதும் கூறப்படுகிறது

முயப்பிடிச் செவியின் அன்ன பாசடைக்

கயக்கணக் கொக்கின் கூம்புகை யன்ன

கணைக்கால் ஆம்பல் அமிழ்துநாறு தண்போது

குணக்குத் தோன்று வெள்ளியின் இருள்கெட விரியும் (நற். 230:1-4)

தலைவனை ஏற்குமாறு தோழி வேண்டியதை மறுத்து தலைவி சினந்து கூறியதான மருதத்திணை பாடல் ஒன்றில்,

மரக்கிளையில் கொக்கு அமர்ந்தது. அதனால் அந்தக் கிளை அசைந்தது. மாங்களியும் உதிர்ந்தது. கொக்கு போன்ற குவிந்த நிலை போன்ற ஆம்பல் மொட்டுகள் நிறைந்த ஆழமான நீர்நிலையில் மாங்களிகள் திடுமென விழுந்தது.

இந்தப் பாடலில் இருந்து ஆம்பல் மலர்கள் ஆழமான நீர்நிலைகளில் வளரக்கூடிய தன்மை உடையன என்றும் அதனது மொட்டுக்கள் கொக்கினைப் போன்ற குவிந்த நிலையை உடையனவாக இருக்கின்றன என்பதும் அறியப்படுகிறது.

கொக்கினுக் கொழிந்த தீம்பழங் கொக்கின்

கூம்புநிலை யன்ன முகைய ஆம்பல்

தூங்கு நீர்க் குட்டத்துத் துடுமென விழும் (நற். 280:1-3)

மேற்கூறிய பாடல்களில் இருந்து ஆம்பலின் மலர் கொக்கினைப் போன்று கூம்பிய வடிவம் கொண்டது என்பது தெரியவருகிறது.

செங்காந்தள்- இயற்கை

தாமரையும் ஆம்பலும்

தூதனாக வந்த பாணனிடம் விறலி தனது தலைவி அவனை ஏற்க மாட்டாள் எனக் கூறிய பரணரின் மருதத் திணைப் பாடல் ஒன்றில், நெய் வடித்தது போல பிசிர் அடங்கிய நரம்பு பூட்டிய யாழையுடைய சுற்றத்தினருடைய பாணர் தலைவனே! ஒளியுடைய தொடி அணிந்த அரசகுமாரி சினமடைந்தாள். அவர் கூட்டம் கைதொழுது அவளை இறைஞ்சியது போல மென்மையாக காற்று மிகுந்து வீசுவதால் ஆம்பல் மலர் குவிந்து தாமரை மலரைச் சாய்ந்து வணங்கும்.

சுடர்த்தொடிக் கோமகள் சினந்தென அதனெதிர்

மடத்தகை ஆயம் கைதொழு தாஅங்கு

உறு கால் ஒற்ற ஒல்கி ஆம்பல்

தாமரைக்கு இறைஞ்சும் தண்டுறை ஊரன்! (நற்.300:1-4)

இந்தப் பாடல் வரிகள் மூலம் ஆம்பலும் தாமரையும் ஒரே பொய்கையிலே தடாகத்தில் ஆழம் நிறைந்த நீர்நிலைகளில் வளரக்கூடிய பூக்கள் என்றும், தாமரை குளத்திற்கு இராணி போல் வீற்றிருக்கும் என்றும், ஆம்பல் மலர்கள் அதிகமாக பூத்திருந்தாலும் சேடிப் பெண்களுக்கு உவமையாகக் கூறப்படுகின்ற தன்மையைப் பார்க்கலாம்.

ஆம்பலும் தாமரைப் போன்றே ஒரு நீர்ப் பூ என்பதும் அறியலாம். மற்றொரு கலித்தொகைப் பாடலொன்றில், வீட்டுத் தலைவன் நாள் தவறாமல் பரத்தையின் உறவைத் தேடி போய்விடுவதால் தலைவி மனமும் உடலும் வாடுகிறாள். அவனிடம் எதுவும் கேட்கவோ, நொந்து கொள்ளவோ இல்லை. அவள் தோழிக்கு இது வருத்தமாக இருந்தது என்றாள். அதற்கு உன் மனநிலையை அவனிடம் கூற வேண்டியது தானே என்று கூறிய தோழிக்ககுத் தலைவி கூறுகின்ற பாடல் ஒன்றில்,

நேர் இதழ் ஆம்பல் நிரை இதழ் கொண்மார், (கலி.75:2)

என்ற ஒரு வரி இடம்பெறுகிறது. அப்பாடலில் நம்மூர் விளையாட்டு சிறுமியர் தம் காலில் செந்நிற சிலம்புகள் ஒலிக்க வயல்களிலே மலர்ந்திருக்கும் தாமரை மலரையும் ஆம்பல் மலரையும் பறிக்க செல்வர் என்று கூறுகிறாள். இதிலிருந்து தாமரையும் ஆம்பலும் வயல்களிலும் வளர்ந்து வருகின்ற செய்தி கூறப்படுகிறது. வயல்களும் நீர் நிறைந்த நிலைகளாகக் காணப்பட்ட செய்தியில் அந்த ஊரின் நீரின் வளமும் இங்கு ஒப்புநோக்கப்படுகிறது .

குளிர்ச்சியுடைய ஆம்பல்

தலைவி தலைவனுடன் வெளியேறு சென்றதையறிந்த செவிலித்தாய் தலைவியின் முடிவைத்தான் முன்பே அறிந்திராததற்கு இரங்கி கூறுகின்ற மோசிக்கீரனாரின் பாலைத்திணைப் பாடல் ஒன்றில்,

செங்காந்தள்- இயற்கை

வேங்கையும் காந்தளும் நாறி,

ஆம்பல் மலரினும் தான் தண்ணியிலே. (குறு.84-4-5)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் பல இடத்தில் உள்ள வேங்கை மலரும் காந்தள் மலரும் தன்பால் மணக்க ஆம்பல் மலரைக் காட்டினும் குளிர்ச்சியாக விளங்கினாள் என் மகள் என்று கூறுகின்றார்.

இப்பாடலில் இருந்து ஆம்பல் மலரானது மிகவும் குளிர்ச்சி வாய்ந்த தன்மையை உடையது என்பதை அறியலாம்.

வண்டால் அவிழ்ந்த ஆம்பல்

தலைவி தன்னைப் புறங்கூறிப் பழித்தாள் என்பதைக் கேட்ட தலைவனது பரத்தைக்குச் சினம் எழுகின்றது. அதனால் தலைவியின் தோழியர் கேட்குமாறு சொல்கின்ற வில்லக விரலினாரின் மருதத் திணைப் பாடல் ஒன்றில், பொய்கை இடத்து உள்ள ஆம்பலின் அழகான நிறத்தைக் கொண்டது கொழுமையான ஆம்பல் அரும்புகள். அந்த அரும்புகளை வண்டுகள் ஊதி ஊதி அவிழ்க்கின்ற தண்ணிய நீர்த் துறைகள் உள்ளன என்று கூறுகின்றார்.

பொய்கை ஆம்பல் அணி நிறக் கொழுமுகை

வண்டு வாய் திறக்கும் (குறு.370:1-2)

என்ற பாடலின் வரிகள் மூலம் மலரும் பருவத்தில் உள்ள அரும்புகளை வண்டுகள் பிறழ்க்க வைக்கின்றன என்ற பாடல் பொருள் இங்கு கூறப்படுகின்றது.

கண்டல் காயால் கட்டவிழ்த்த ஆம்பல்

வரைந்து கொள்ளாது காலம் தாழ்த்தும் தலைவனின் செயலை நினைத்து வருந்திய தலைவியிடம் விரைந்து வந்து வரைவு கடாவுவேன் என்று தலைவன் கூறும் பொழுது, அது கண்ட தோழி அவனைக் கடிந்து கூறியதாக அமைந்த நம்பி குட்டுவனாரின் நெய்தல் திணைப் பாடல் ஒன்றில்,

கானற் கண்டல் கழன்றுகு பைங்காய்

நீல்நிற இருங்கழி உட்பட வீழ்ந்தென,

உறுகால் தூக்கத் தூங்கி ஆம்பல்,

சிறு வெண் காக்கை ஆவித் தன்ன, (நற்.345:1-4)

என்ற பாடலில் கடற்கரை சாலையில் உள்ள கண்டல் மரத்தின்

பசுங்காய் காற்று வீசுவதால் கழன்று விழும். அது நீல நிறமுடைய பெரிய கழியில் உள்ளே சென்று பதியுமாறு விழும். காய்கள் விழுதலால் நீர் அலை எழும்பப்பட்டு ஆம்பலின் அரும்புகள் சாய்ந்து மலரும். ஆம்பலின் வெண்மையான அரும்புகள் மலர்கள் வளர்வது வெண்மையான நீர் காக்கை கொட்டாவி விட்டது போல இருக்கும் என்று இங்கு கூறப்படுகிறது. இந்தப் பாடலில் மலரும் தன்மை இல்லாத பருவத்தில் அந்த

செங்காந்தள்- இயற்கை

கண்டல் காய் விழுந்ததால் ஆம்பல் மலரானது மலர்கின்றது என்பதும், காற்றால் ஊதப்பட்ட கண்டல் காய்கள் தான் பருவமே வராத ஆம்பல் மொட்டை மலரச் செய்து பின், அந்தக் காய்கள் சேற்றில் விழுகின்றது என்பதும், அவ்வாறு மலரும் ஆம்பல் மலர்கள் நீர்க்காக்கை கொட்டாவி விட்டு வாய் அகல திறப்பதற்கு ஒப்பானது என்று இங்குக் கூறப்படுகிறது.

கெண்டையால் மலர்ந்த ஆம்பல்

உலகியலிலே செயற்குரியதான ஒரு செயலை முடிக்கக் கருதித் தலைவன், ஒரு சமயம் தன் மனைக்குப் போகின்றான். அதனை அறிந்த காதற்பரத்தையை முற்றிலும் பிரிந்து தன் வீட்டிற்கேத் திரும்பினான். அங்கே மனைவியுடன் பிரியாது இன்புற்று வாழ்கின்றான் என்று பலர் பரத்தையிர் கூற காதற் பரத்தைத் தன் தோழிக்குச் சொல்வாள் போல கூறுகின்ற பாடலில்,

அம்ம வாழி, தோழி, மகிழ்நன்

ஒண்தொடி முன்கை யாம்அழப் பிரிந்து, தன்

பெண்டிர் ஊர்இறை கொண்டனன்' என்ப

கெண்டை பாய்தர அவிழ்ந்த

வண்டுபினி ஆம்பல் நாடுகிழ வோனே (ஐங்குறு.40)

கெண்டை மீன் பாய்தலினால் கட்டவிழ்ந்து மலர்ந்த, வண்டு விரும்பும் ஆம்பல் பூக்களை உடைய நாட்டின் தலைவன் என்று கூறும் செய்தியிலிருந்து பூக்கும் பருவம் வருகின்ற சமயத்திற்கு முன்பாகவே கெண்டை மீன்களினால் ஆம்பல் மலர்கள் மலர்ந்து விட்டன என்று இங்கு பொருள்பட கூறுகின்றனர்.

கன்னி விடியலில் பூத்த பூ

தலைமகளைப் பழித்துப் பேசின பரத்தை, தலைமகள் தன்னைப் பழித்து பேசியதாக புறங்கூறித் திரிகின்றாள். அதனைக் கேள்வியுற்ற தலைவி தலைவனிடம் சொல்வதாக அமைந்த இச்செய்யுளில்,

கன்னி விடியல் கணைக்கால் ஆம்பல்

தாமரை போல மலரும் ஊர்! (ஐங்குறு.68:1-2)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் திறந்த தண்டையுடைய ஆம்பலானது கன்னி விடியல் பொழுதில் கதிரவன் உதயத்திற்கு முற்பட்ட இளங்காலைப் பொழுது; இதற்கு முந்திய இரவைப் போதை கன்னி இருட்டு என்பர். சிறப்பில்லாத சேதாம்பலானது, சிறப்பான தாமரையைப் போலவே இதழ் விரித்து மலர்ந்திருக்கும் ஊரை உடையவன் தலைவன் என்று இப்பாடலில் கூறப்படுகிறது.

செங்காந்தள்- இயற்கை

இப்பாடலிலிருந்து ஆம்பல் மலரானது கன்னி விடியலில் பூக்கும் பூவாக இருந்தது என்பதும் தெரியவருகிறது. மேலும் இப்பாடலிலிருந்து தாமரை மிகவும் சிறப்பான மலராக அக்காலத்தில் கருதப்பட்டது. ஆம்பல் சிறப்பு இல்லாமல் தான் கண்ட நீர்நிலைகளில் தானே முளைக்கும் தன்மை உடையதாக இங்குக் கூறப்படுகிறது. ஆம்பல் மலர் பரத்தையர்க்கு உவமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ள செய்திகள் இங்கு பல அகப்பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

மதி நோக்கி அலர்ந்த ஆம்பல்

பரத்தையர் சேரியே தான் வாழும் இடமாக கழித்து வந்த ஒருவன் தன் வீட்டிற்குப் புறமாக வரும்போது தலைவியின் மெலிவைக் கண்டு அவளைத் தேற்ற முயல்கிறான். தலைவன் தன்னைத் தேற்றுவது உள்ளன்புடன் அன்று என்பதைத் தலைவி அறிந்து, “எனக்கொன்றும் கேடு வந்துவிடாது என்று கூறுகிறான். எல்லாம் உனக்குத் தான்” என்று எச்சரிக்கின்றார். மருதக்கலி பாடல் எண் ஏழாவது பாடலில்,

மதி நோக்கி அலர் வீத்த ஆம்பல் வால் மலர் நண்ணி (கலி.72:6)

என்னும் ஆறாவது வரியில் இரவு வேலை மலராத தாமரை மொட்டு ஒன்று, நிலவை நோக்கி மலர்ந்த ஆம்பலின் பக்கத்திலேயே தனது மலர்ச்சி காலத்தை நோக்கி காத்து இருந்தது என்ற செய்தியைக் கூறுகிறான்.

இப்பாடலில் ஆம்பல் பூவானது இரவு நேரத்தில் மலர்கின்ற தன்மையை உடையது என்பதைக் காட்டப்படுகிறது. ஆம்பலானது விடியலுக்கு முன்பே நிலவினை நோக்கி வளரும் தன்மை உடையது என்பதும் இங்கு உற்று நோக்கப்பட வேண்டும்.

தானே மலர்ந்த ஆம்பல்

பதிற்றுப்பத்தில் மூன்றாம் பத்தில் அமைந்த 23 ஆவது பாடலில்,

அழன்மருள் பூவின் றாமரை வளைமகள்

குறாஅது மலர்ந்த ஆம்பல் (ப.பத்து.3ஆம் பத்து.23:23-24)

என்ற வஞ்சித்துறைப் பாடாண் பாட்டில் அமைந்த பாடலில் வளை அணிந்த விளையாட்டு மகளிர் பறிக்காமல் தானே மலர்ந்த ஆம்பல் என்று இங்கு கூறப்படுகிறது.

விளையாட்டு மகளிர் குழு பறிக்காமல்விட்டதால் மலர்ந்த ஆம்பல் என்றவாறு மகளிர் தமக்கு எட்டாத ஆம்பலைப் பறிக்காமல் விட்டு விட்டனர் என்று இங்கே பாடப்படுகிறது. அந்த ஆம்பல் மலர்கள் தானே மலர்ந்தன என்றும் கூறப்படுகிறது.

விளையாட்டு மகளிர் தழையாடை அணியவும் இமாலை சூடவும் இதலையில் சூடவும் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக பூவை அனைத்தையும் பறித்து விடுவர் என்பதும், பெரிய ஆழமான நீர் நிலையாக இருக்கும் போது அவர்களால் பறிக்க முடியாமல் போன தன்மையும் இந்தப் பாடலில் காணலாம்.

கழனியில் முளைத்த ஆம்பல்

செங்காந்தள்- இயற்கை

புதல்வனைப் பெற்ற வாலாமை நாளில், திதலை படரவும் தீம்பால் கமழவும் தலைவி விளங்குகின்றாள். தலைவனுக்குத் தலைவி கூறி தடுப்பதாக அமைந்த செய்யுளில்,

கரும்புநடு பாத்தியிற் கலித்த ஆம்பல்

கரும்புபசி களையும் பெரும்புனல் ஊர! (ஐங்குறு.65:1-2)

கரும்பு நடுவதற்கு எனச் செப்பஞ் செய்த பாத்தியிலே, தானாகவே தழைத்த நீரம்பலானது வண்டினத்தின் பசியைப் போக்குகின்ற பெரும்புனல் வளமுடைய ஊரனே! என்று கூறுவதிலிருந்தே பகுத்துப் பகுத்து பகுதி பகுதியாக அமைந்துள்ள நிலப்பகுதியில் செழித்து தழைத்து தானாகவே முளைத்த ஆம்பல் என்று இங்குக் கூறப்படுகிறது.

ஆம்பல் நீர் நிறைந்த வயல் வெளிகளில் கூட தானாகவே முளைக்கும் தன்மை உடையது என்பதை இங்கு பார்க்கப்படுகிறது.

சூடற்குகந்த சூட்டில் மலர்ந்த பூ

மதுரை மருதன் இளநாகனாரின் மருதத்திணைப் பாடலில் பரத்தை விறலிக்குச் சொல்லுவாள் போலத் தலைவியிடம் உடல் வேண்டாம் என நயந்து கூறுவதாக அமைந்த பாடல் ஒன்றில்,

வயல்வெள் ளாம்பல் சூடுதரு புதுப்பூக்

கன்றுடைப் புனிற்றா தின்ற மிச்சில் (நற் .290:1-2)

முல்லைப்பூ போன்ற கூரிய பற்களை உடையவளே ஆம்பல் மலரானது வயலில் வளர்ந்து இருக்கும். உழவர்கள் அந்தப் பூவையும் சேர்த்து அறுத்து கதிரோடு கொணர்ந்து களத்தில் போடுவார்கள். கன்றை ஈன்ற பசு அந்த ஆம்பல் மலரைத் தின்னும் என்னும் செய்தி உள்ளது. இந்தப் பாடல் வரிகள் மூலம் சூடு தரும் என்பதை இரண்டு வகையாக கொள்ளலாம். சூடுவதற்காக பறித்த முதல் பூ என்றும், சூட்டில்(வயல் வெளிகளில்) மலர்ந்த பூ என்றும் கொள்ளலாம்.

சூட்டில் மலர்ந்த பூ என்று கொள்ளும்பொழுது ஆம்பல் மலரானது அந்த நீர் நிறைந்த வயல் வெளிகளில் வளர்ந்து இருக்கக்கூடிய தன்மைப் பற்றி அறிவதாக உள்ளது. பதிற்றுப்பத்தின் ஏழாம் பத்தில் அமைந்த 62 ஆவது பாடலில்,

அரிய லார்கை வன்கை வினைஞர்

அருவி யாம்பன் மலைந்த சென்னியர் (ப.பத்து.ஏழாம் பத்து.62:16-17)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் அரிய பூவாகிய ஆம்பலைச் சூடிய தலையினை உடையராய் என்ற பொருள் கொள்வதிலிருந்து ஆம்பல் மலரைத் தலையில் சூடிய ஒரு பூவாக இருந்தது என்றும் கொள்ளப்படுகிறது.

செங்காந்தள்- இயற்கை

நெல் அரியும் இடத்தில் மலரும் அருவி ஆம்பல். (நெல் அரியும் இடத்தில் வைத்து நீரை வடித்து விடுதலின் ஆம்பல் முதலிய நீர் பூக்கள் அறிய வாதலின் அருவி ஆம்பல் எனப் பொருளும் கொள்ளப்படுகிறது). தலையில் சூடி இழப்பு எனவும், நெல் அரியும் இடத்து வயலில் விளைந்த அந்தப் பூக்களை அழியும் ஆம்பல் எனவும் இங்கு கொள்ளப்படுகிறது.

பதிற்றுப்பத்தின் எட்டாம் பத்தில் அமைந்த முதல் பாடலில்,

அருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து (ப.பத்து.எட்டாம் பத்து.71:2)

என்னும் பாடல் வரிகளின் மூலம் நிறைந்த பூக்களாகிய ஆம்பலையும் நெய்தலையும் நெல்லுடன் அறுத்து உழவர்கள் அறுவடை தொழில் செய்தனர் என்ற செய்தி இங்குக் காணப்படுகிறது. அருவி ஆம்பல் என்பதற்கு நீரின் மலர்ந்த ஆம்பல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

மேற்கண்ட பாடல்களிலிருந்து ஆம்பல் மலரானது நீர் நிறைந்த வயல்களில் நெற்கதிர்களுடன் வளரும் தன்மை உடையது என்பதும் உழவர்கள் நெல்லை அறுவடை செய்யும்போது ஆம்பல் மலர்களையும் அறுவடை செய்து களத்துமேட்டில் குவித்தனர் என்றும் அந்த ஆம்பல் மலர்களை எருமைகள் உண்டன என்பதும் பெண்கள் தலையில் சூடுவதற்காக எடுத்துக் கொண்டனர் என்ற செய்திகளும் இங்கு அறியப்படுகிறது.

பல்கதிர் வெண்மையன்ன ஆம்பல்

தலைவன் புறத்தொழுக்கமுடையனாயின் எனக் கேட்ட தோழி, அவனையே அதுபற்றி கேட்பதாக அமைந்த செய்யுளில்,

பகலில் தோன்றும் பல்கதிர் தீயின்

ஆம்பலஞ் செறுவின் தேனார் அன்ன (ஐங்குறு.57:1-2)

என்னும் பாடலில் ஆம்பர் பூக்கள் நிறைந்திருக்கும் வயல்களை உடைய தேனார் அதனைப் போன்ற சிறப்பு உடைய தலைவியின் அழகெல்லாம் பகற் பொழுதிலே தோன்றுகின்ற பலவான சுடர்களை உடைய தீயிலேயே சிக்கினார் போன்று முற்றவும் வெந்து அழியும் என்று கூறுகிறாள்.

இந்த இடத்தில் ஆம்பலுக்குப் பகலில் தோன்றும் பல்கதிர் தீயிலே போன்று வெண்மை நிறமுடையது என்று இங்கு காட்டப்படுகிறது.

மணமுள்ள மலரிது

நல்வழுதி யார் எழுதிய பரிபாடலின் பன்னிரண்டாவது பாடலான வையை பாடலில்,

மல்லிகை மௌவல் மணங்கமழ் சண்பகம்

அல்லி கழுநீர் அரவிந்தம் ஆம்பல்

குல்லை வகுளம் குருக்கத்தி பாதிரி

செங்காந்தள்- இயற்கை

நல்லிணர் நாகம் நறவம் சுரபுன்னை

எல்லாம் கமழும் இருசார் கரை (பரி.12:77-80)

என்று கூறுவதிலிருந்து மல்லிகை, முல்லை, மணம் கமழும் சண்பகம், அல்லி, செங்கழுநீர், தாமரை, செவ்வல்லி, வெட்சி, மகிழம், குறுக்கத்தி, பாதிரி, நல்ல கொத்தாக பூத்துள்ள நாகம், நறவம், சுரபுன்னை என்னும் எல்லா வகையான மலர்களின் மணமும் வையைக் கரையின் இருபுறமும் கலந்து கொண்டிருந்தன என்று கூறப்படுகிறது.

இதிலிருந்து ஆம்பல் மலரும் மிகுந்த மணத்தை உடையது என்பதும் அறியப்படுகிறது.

தழையுடையாகிய ஆம்பல்

தலைவி புலவி நீங்கி தன்னோடு புதுப்புனலாட வேண்டிய தலைவன் முன்பு களவில் புனலாடியதை அவள் கேட்பதாகக் காட்டும் நச்சினார்க்கினியரின் உரை விளக்கமாக அமைந்த இப்பாடலில் புனலாடவேண்டி தலைமகள், தலைமகள் கேட்ப தோழிக்குச் சொல்லிய பாடலில்,

வயன்மலர் ஆம்பல் கயிலமை நுடங்குதழைத் (ஐங்குறு.72:1)

வயலிடத்தே மலர்ந்த ஆம்பலால் தொடுக்கப்பட்டதும், மூட்டுவாய் கொண்டதுமான அசைகின்ற தழை உடை அணிந்தவள் என்று கூறுகின்றாள்.

இந்த ஆம்பல் மலரானது வயலிடத்தே செழித்து வளரும் தன்மை உடையது என்றும், மலரானது தழை ஆடையாக உடுத்தவும் (தழையுடை இடுப்பில் இணைத்துக் கட்டுவதற்கு உதவும் பகுதி) பயன்பட்டது என்பது இங்குக் காணலாம்.

பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாவது பத்தில் அமைந்த பதின்மூன்றாவது பாடலின் ஆறாவது வரியில்,

வளைதலை மூதா வார்ப் லார்நவும்

ஒலிதெங்கி னிமிழ் மருதிற் (ப.பத்து. 2ம் பத்து:13:6-7)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் வளைந்த தலையையுடைய முதிய ஆக்கள், பெண்கள் துணங்கை ஆடும் பொழுது இடையில் ஆம்பல் தழை ஆடையையும், ஆம்பல் மலரிலே கண்ணியும் மாலையும் தொடுத்து அணிந்துள்ளனர் என்றும், அந்த தழையுடையிலிருந்து உதிர்ந்த ஆம்பலை மேயும் இடங்களாகவும் கொண்டன என்று கூறுவதிலிருந்து ஆம்பல் அணிந்த செய்தியும் அந்த ஆடையிலிருந்து விழுந்த ஆம்பல் மலரினை உண்ண பசுக்கூட்டம் சென்றன என்ற செய்தியும் பார்க்கப்படுகின்றன.

ஆம்பல் மலர் மாலையாகவும் தழையாடையாகவும் பயன்பட்ட செய்தியை இப்பாடல் மூலம் நாம் அறியலாம்.

ஆம்ப லக மடிவை

செங்காந்தள்- இயற்கை

பதிற்றுப்பத்து மூன்றாம் பத்தில் அமைந்த 27 ஆவது பாடலில்
தொடர்ந்த குவளைத் தூநெறி யடைச்சி
அலர்ந்த வாய்ப் பலகமடி வையர்

கரியலஞ் சென்னிப் பூஞ்செய் கண்ணி (ப.பத்து. 3ஆம் பத்து.27:3-4)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் ஆம்பல் மலர்கள் இடையே, அழிவின்றி தொடர்ந்து மலரும் குவளையின் முழு பூவைச் சேர்த்து அகப்பட தொடுத்த தழையினை உடுத்தவர் என்பது பெறப்படுகிறது.

புறவிதழொடித்த முழுப்பூவைத் தூநெறி என்றனர். குவளையும் ஆம்பலும் பைந்தழையும் விரவித் தொடுக்கப்படும் தழையுடையில் ஆம்பற்பூவை இடையிடையிட்டு ஏனையவற்றை அதனைச் சூழத் தொடுத்த தழை உடையை “ஆம்பல் அக மடிவை” எனப்பட்டது. இவ்வாற்றிப் பலவகைப் பூக்களையும் வண்ணம் மாறுபடத் தொடுக்கப்படுவது பகைத் தழை எனப்படும். இந்த இருவகையும் ஒருங்கமையத் கொடுப்பதும் உண்டு. அதனை “அம்பகை மடிவைக் குறுந்தொடி மகளிர்” என்றனர்.

இப்பாடலிலிருந்து ஆம்பல் பூவானது தொடுக்கப்படும் அமைப்பைக் கொண்டு பலவிதமான பெயர் பெற்றது என்ற செய்தியும் வெளிப்படுகிறது.

கூந்தலை அலங்கரித்த பூ

ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடலான மருதத்திணைப் பாடலில் தலைமகளைத் தோழி தலைமகனை வரைவு கடாவிய பாடலொன்றில்,

குவளை உண்கண் இவளும் யானும்

கழனி ஆம்பல் முழுநெறிப் பைந்தழை,(அகம்.156:8-9)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் குவளை மலர் போன்ற கண்களையுடைய தலைவியும் நானும் வயலிலே பூத்த இதழ் ஒடியாத ஆம்பல் மலரொடு கூடிய பசிய தழையைத் தலையிலே செருகிக்கொண்டு சிற்றில் விளையாடிய செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

இதிலிருந்து அந்த ஆம்பல் மலரின் இலையோடு தலையில் செருகி விளையாடினர் என்ற செய்தியும் வெளிப்படுகிறது.

இயற்கை மணத்தின் மரபு

களவிற் கலந்த இன்புற்று தலைவியின் மேனியிலே எழுந்த நறுமணத்தால் வண்டினம் மிகுதியாக வந்து மொய்க்கின்றன. அதுகண்டு ஐயுற்று வினாவிய செவிலித்தாய்க்குத் தோழி சொல்வதாக அமைந்த செய்யுள் இது. சிறைப்புறத்தானாகிச் செவ்வி பார்த்திருக்கும் தலைவனும் தலைவனும் கேட்டு, இனித் தலைவி இற் செறிக்கப்படுதலும் நேரும்; ஆகவே விரைந்து வரைந்து கொள்ளவே செய்யத்தக்கது என்று துணிவான் என்பதுமாகும்.

எருமைநல் லேற்றினம் மேயல் அருந்தெனப்

பசுமோ ரோடமோ டாம்பல் ஒல்லா (ஐங்குறு.93:1-2)

செங்காந்தள்- இயற்கை

பல்வகையாக உள்ள மலர்களிலிருந்து தேன் உணவை வெறுத்தனவாகிய வண்டினம் தலைவியின் கூந்தலிலே வந்து மொய்த்தன. இப்பகுதியில் இருந்து பசுமோரோடம் என்ற பசிய செங்கருங்காலியின் பூ மிகுந்த நறுமணம் உடையது. நறுமோரோடம் என்று இதனை நற்றிணை கூறும்.

சிறுமாரோடம் என்பதைப் பற்றி குறிஞ்சிப்பாட்டு கூறுகிறது. மகளிர் கூந்தலின் இயல்பான நறுமணத்திற்கு மோரோடாவின் மணத்தையும் ஆம்பலின் மணத்தையும் உவமிப்பது மரபு.

இப்பாடலில் இருந்து இயற்கையாகவே பெண்களின் கூந்தலுக்கு மணம் வீசுகின்ற தன்மை ரோடாவின் மணத்தையும் ஆம்பலின் மணத்தையும் ஒப்பிட்டு பற்றி கூறுகின்ற தன்மை காணப்படுகிறது.

செவ்வாயில் நாளும் ஆம்பல்

இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் தலைமகன் நினைவைப் பிரியேன் என்றதும்இ பிரிவும் உள்ளதென்ற அச்சத்தால் அவள் வாடினாள். அதனைத் தீர்க்குமாறு அவன் 'அஞ்சற்க! இவ்வுலகமே பெறுவதாயினும் நினைவைப் பிரியேன்' ஏன் என வலியுறுத்திக் கூறி அவளைத் தேற்றுகிறான் என்ற கூற்றாக அமைந்த சிறைக்குடி ஆந்தையாரின் குறிஞ்சி திணைப்பாடல் ஒன்றில்,

குவளை நாளும் குவைஇருங் கூந்தல்,

ஆம்பல் நாளும் தேம்பொதி துவர்வாய் (குறும்.300:1-2)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் குவளை மலரின் மணத்தை வீசுகின்ற தொகுதியாக கூந்தலையும் ஆம்பல் மலரின் மணத்தை வீசுகின்ற தேன் பொதிந்த செவ்வாயும் உடையவள் தலைவி என்று கூறுகின்றான் தலைவன்.

இந்தப் பாடலிலிருந்து ஆம்பல் மலரின் வாசம் செவ்வாயின் இதழ்களில் உள்ளது என்று மிகை ஏற்படுத்தி கூறுகின்ற செய்தி காணப்படுகிறது.

ஆம்பலன்ன செவ்வாய்

பரிபாடலில் எட்டாவது பாடலாக அமைந்த செவ்வேளுக்குரிய பாடலில் 116 ஆவது வரியில் செவ்வாய் ஆம்பல் என்னும் சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தங்கைப் பதுமம், கொங்கைக் கயமுகை

செவ்வாய் ஆம்பல் செல்நீர்த் தாமரை (பரி.8:115-116)

அதில் பெண்களின் அனைத்து உறுப்புகளும் தாமரை மலர் போல இருக்கும் பொழுது அவர்களது செவ்வாய் மட்டும் ஆம்பல் மலர் போல காணப்படுகிறது. இவ்வாறு பெண்களின் உறுப்புகள் புனல் இடத்தை மலர்ந்த தாமரை மலர்களுடன் கலந்து கண்ணுக்கும் புலனுக்கும் வேறுபாடு தோன்றா வண்ணம் விளங்கின என்று கூறப்படுகிறது.

செங்காந்தள்- இயற்கை

நப்பண்ணனார் எழுதியதும் மருத்துவன் நல்லச்சுதனார் பண் வகுத்ததும் காந்தாரம் பண்ணைக் கொண்டதுமான பரிபாடலின் 19 ஆவது பாடல் செவ்வளுக்குரியது. அந்தப் பாடலின் 75 ஆவது வரியில்,

பசும்பிடி இளமுகிழ் நெகிழ்ந்தவாய் ஆம்பல் (பரி.19:75)

என்று கூறுவதிலிருந்து மகளிர் இதழ்களைப் போன்ற செம்மை உடைய ஆம்பர் பூக்கள் மலர்ந்திருக்கும் என்ற செய்தி பார்க்கப்படுகிறது இப்பகுதியிலிருந்து மகளிர் இதழ்கள் ஆம்பல் மலருடன் ஒப்புமை காட்டப்பட்டுள்ள செய்தியும் பார்க்கப்படுகிறது.

மேற்கண்ட பாடல் பகுதிகளில் ஆம்பல் மலரானது பெண்களின் வாயோடு ஒப்பிட்டு கூறப்படுகிறது.

ஆம்பலையொத்த தேவ மகளிரின் செவ்விதழ்

பரிபாடலின் பத்தாவது பாடலாக அமைந்த வையை பாடலில் கரும்பிள்ளை பூதனார் எழுதிய மருத்துவன் நல்லச்சுதனாரால் பண் வகுக்கப்பட்ட, பாலை யாழ் பண்ணில் அமைந்த பாடலில், 78 ஆவது வரியில் செவ்வாம்பல் போன்ற இதழ்களில் வைத்து தேவ மகளிர்கள் கிண்ணத்து மதுவை அருந்துவர். அது தேவ மகளிர் விண்ணில் அல்லாமல் நிலத்திலிருந்து அமுதத்தைப் பருகுவது போன்று இருந்தது என்ற செய்தி காட்டப்படுகிறது. இப்பாடலில்,

மதியுண் அரமகளென ஆம்பல்வாய் மடுப்ப (பரி.10:78)

என்று கூறுவதிலிருந்து தேவ மகளிர் இதழ்களானது செவ்வாம்பல் போன்ற அழகினைப் பெற்றிருந்தது என்று கூறப்படுகிறது.

ஆம்பற் பூவின் சாம்பலன்ன கூம்பிய சிறகு

தலைமகளின் பிரிவுக் காலத்தில் பிரிவைத் தாங்க மாட்டாள் தலைவி எனத் தோழி கலங்கிய பொழுது தலைவி இ தான் தலைவன் வரும்வரை பொறுத்திருக்கக் கூடியவள் என்று கூறி அவளைத் தேற்றுகின்ற மாமலாடனின் மருதத்தினை பாடலில் இ

ஆம்பற் பூவின் சாம்பல் அன்ன

கூம்பிய சிறகர் மனைஉறை குரீ, (குறு.46:1-2)

என்ற பாடலின் மூலம் ஆம்பற் பூவானது வாடலையொத்த கூம்பிய சிறகுகள் உடையே மனையிடத்தே தங்குவன ஆயக் குருவிகள் என்று கூறுகிறார். இதில் சாம்பல் என்பது பூவின் வாடிய நிலையை குறிக்கின்றது.

ஆம்பல் பூவின் வாடிய நிலையியானது ஆயக் குருவின் சிறகுகளை ஒத்துக் காணப்படுகின்றன என்பது இங்கு காணப்படுகிறது.

ஆம்பல் பூவின் வாடிய பகுதியும் ஆயக்குருவின் சிறகுகளும் ஒத்து காணப்படுகின்ற தன்மையை இங்குக் காணலாம்.

மாலையாகப் பயன்பட்ட ஆம்பல்

செங்காந்தள்- இயற்கை

பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனுக்குத் தலைவி விளக்கிக் கூறிவதாக அமைந்த அகநானூற்றுப் பாடலொன்றில்

அரிபெய் சிலம்பின் ஆம்பலந் தொடலை,

அரம்போழ் அவ்வளைப் பொலிந்த முன்கை, (அகம்.6:1-2)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் ஐயை என்பாள் மணிகள் உள்ளிட்ட சிலம்பினையும் ஆம்பல் மலராலான அழகிய மாலையும் அணிந்தவள் என்று கூறப்படுகிறது.

அகநானூற்றின் மருதத்திணை பாடலான 136- ஆவது பாடலில் விற்றூற்று மூதெயினனார் பாடலில் தலைவியின் ஊடற்கண் தலைமகன்,

தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது,

பரூஉப்பகை ஆம்பற் குரூஉத்தொடை நீவி,

சுரும்புஇமிர் ஆய்மலர் வேய்ந்த (அகம் .136:27-28)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் ஆம்பல் மலரின் இதழ்களான பருத்த நிறம் பொருந்திய மாலையை அகற்றினாள் என்ற பாடல் பொருள் காணப்படுகிறது.

மேற்கண்ட பாடல்களிலிருந்து ஆம்பல் மலரானது பெண்கள் மாலையாக அணிவதற்குப் பயன்பட்ட ஒரு மலரென அறியப்படுகிறது.

ஆம்பல் மலரும் உணவும்

மதுரை நக்கீரனாரின் குறிஞ்சித்திணை பாடல் ஒன்றில்,

உலகெலாம் பரவி கிடக்கும் பலரும் புகழும் நல்ல புகழ் அடையும் வாய்மை தவறாத மொழியினையும் உடையவர் கபிலர். அவர் சூழ்ந்தவாறே, வளமை சான்ற வயல்களில் விளைந்த முற்றிய நெற்கதிர்களை நெடுந்தொலைவினின்றும் கொண்டு வரச்செய்து, அவற்றைப் பெரிய தண்டினை உடைய ஆம்பல் மலராகிய அவியலோடு சமைத்து உண்டனர் என்ற வரிகள் காணப்படுகிறது.

உலகுடன் திரிதரும் பலர் புகழ் நல் இசை

வாய் மொழிக் கபிலன் சூழ, சேய் நின்று

செழுஞ் செய்ந் நெல்லின் விளை கதிர் கொண்டு,

தடந்தாள் ஆம்பல் மலரொடு கூட்டி (அகம்.78:15-18)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் அந்த ஆம்பல் மலரானது தண்டுடன் சமைத்து உண்ணப் பட்ட செய்தியும் இங்குப் பார்க்கப்படுகிறது

இந்தப் பாடலில் கபிலன் சூழ என்பது மூவேந்தரும் பாரியின் பறம்பு அரணை முற்றுகையிட்ட போது அதனுள் இருப்போர் உணவின்றி வருமாறு கபிலர் கிளிகளை வளர்த்து பழக்கி வெளியில் இருந்து முற்றிய நெற்கதிர்களைக் கொண்டுவரச் செய்தும்

செங்காந்தள்- இயற்கை

உள்ளே இருந்த ஆம்பல் மலர்கள் தண்டுடன் சமைத்து உண்ட செய்தியும் இங்கு வரலாற்றுச் செய்தியாக பார்க்கப்படுகிறது.

ஆம்பல் கிழங்கின் உணவு

ஓய்மான் நல்லியக்கோடனைப் பற்றி புறத்திணை நன்னாகனார் பாடிய புறநானூற்று பாடலில்,

யாமை ஈன்ற புலவுநாறு முட்டையைத்

தேன்நாறு ஆம்பல் கிழங்கோடு பெறுமம் (புறம். 176:3-4)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் விளையாட்டில் ஈடுபட்ட மகளிர் பன்றி உழுத சேற்றைக் கிளறி அதனுள் இருந்த ஆமை முட்டைகளை ஆம்பல் கிழங்குடன் எடுப்பர்.

அங்கிருந்து தேன் மணக்கும் ஆம்பல் மலர்கள் உடைய அந்தக் கொடியின் கிழங்குகளையும் எடுப்பர் என்று கூறுவதிலிருந்து ஆமை முட்டையையும் ஆம்பல் கிழங்கினையும் உணவாகச் சமைத்து உண்டனர் என்ற செய்தி இங்குப் பெறப்படுகிறது.

ஆம்பல் கிழங்கானது உணவாக பயன்பட்ட செய்தியானது ஓக்கூர் மாசாத்தனாரின் தாபத நிலை துறையில் பொதுவியல் திணையில் அமைந்த பாடலில், என் கணவன் மடிந்தான் யாம் கைம்பெண்ணாக நேரம் மாறி உண்ணும் காலத்திலும் ஆம்பல் கிழங்கு புல்லரிசியாக எனக்கு உணவாய் உதவியது என்று கூறப்படுகிறது.

பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப், பொழுது மறுத்து

இன்னா வைகல் உண்ணும்

அல்லிப் படுமம் புல்ஆ யினவே. (புறம்.248:3-5)

இதிலிருந்து நேரம் கழித்து உண்ணும் பொழுது கைம்பெண்கள் ஆம்பல் கிழங்கை உணவாகப் பயன்படுத்தி உள்ளனர் என்ற செய்தியும் இங்குப் பார்க்கப்படுகிறது. மாறோக்கத்து நப்பசலையாரின் பாடலொன்றில் ஆனந்த பையுள் துறையில் பொதுவியல் திணையில் அமைந்த பாடலில், கைம்பெண் கோலம் போட விரும்பாத பெண்ணொருத்திக்கு இளமைக் காலத்தில் ஆடையாய் உதவிய ஆம்பலானது தற்போது கணவனை இழந்த பின், அக்கொடியிலிருந்து விளைகின்ற அரிசியினை உண்டு வாழும் கைம்மை நோன்பை தான் விரும்பவில்லை என்று கூறுவதாக இப்பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

சிறுவெள் ஆம்பல் அல்லி உண்ணும்

கழிகல மகளிர் போல,

வழிநினைந்து இருத்தல்இ அதனினும் அரிதே! (புறம்.280:13-15)

மேற்கண்ட பாடல்கள் மூலம் ஆம்பலின் கிழங்கானது உணவாக பயன்படுத்தப்பட்ட செய்தியும் கைம்பெண் கோலத்தில் பெண்கள் ஆம்பலை உணவாகப் பயன்படுத்தினர் என்ற இரு செய்திகளையும் நாம் அறிகிறோம்.

அணியாகிய ஆம்பல் தண்டு

செங்காந்தள்- இயற்கை

சோழன் வேல்பஃறொடை பெருநற்கிள்ளி, சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் இருவரும் பெரும் போர்க்களத்தில் இறந்தபொழுது பரணர் பாடிய பாடலில்,

ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர் (புறம்.352:5)

என்ற வரியின் மூலம் ஆம்பல் வளையலாக அணிந்தனர் பெண்கள் என்று கூறுகின்றார். இதிலிருந்து ஆம்பல் மலரின் தண்டுகளைப் பெண்கள் வளையலாகவும் அணிந்துள்ளனர் என்ற செய்தி பெறப்படுகிறது.

மாந்தளிர் நிறம் கொண்ட ஆம்பல் தண்டு

இரவு காலத்தே தலைவியைக் கூடி மகிழக் கருதிய தலைவன் தோழி கேட்கும்படியாக கூறுவதாக அமைந்த பாடலில் பரணர்,

நீர்வளர் ஆம்பல் தூம்புடைத் திரள்கால்

நார்உரித் தன்ன மதனில் மாமை (நற் .6:1-2)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் நீரில் வளரும் அல்லித் தண்டை நார் உரித்தல் போல அழகற்ற மாந்தளிர் போன்ற உடலை உடையவள் தலைவி என்று கூறுகிறார்.

ஊடி இருப்பவரிடம் தலைவனுக்குப் பரிந்து பேச சென்றவர்கள் தலைவனின் சிறப்பினைப் பலவாக கோரி நிற்பது கேட்டு பொறாதவளான தலைவி பொய்யுரை கேட்டே போல என் மேனி பசந்தது எனத் தன் தோழியிடம் கூறுவது போல அவர்கள் பேச்சையும் மறுக்கின்றாள். இந்தத் துறையில் அமைந்த ஐங்குறுநூற்றில் 35 ஆவது பாடலில்

அம்ம வாழி, தோழி, நம்ஊர்ப்

பொய்கை ஆம்பல் நார்உரி மென்கால்

நிறத்தினும் நிழற்றுதன் மன்னே!

இனிப் பசந்தன்று, என் மாமைக் கவினே! (ஐங்குறு.35:1-2)

தோழி நம் ஊர் பொய்கை இடத்தே உள்ள ஆம்பலின் நார் உரிக்க பெற்ற மெல்லிய தண்டினைக் காட்டில் ஒளி உடையதாக முன்னர் இருந்தது என் மேனியின் மாமைக் கவின். அதுதான், இப்போது இவர் கூறும் பொய்யுரை பலவும் கேட்கவும் தான் கேட்டழிந்து பசந்ததே! என்ற பொருள் கொள்ளும் இப்பாடலில் நார் உரிக்க பெற்ற சிவப்பு ஆம்பலின் தண்டு பேரெழிலும் ஒளியும் உடையதேனும் அதனைக் கவிந்து பேணிக்காக்கும் நாரினை இழந்தமையால் விரைவில் அழிந்து வாடிப் போகும் தன்மை உடையது என்பதும் காணப்படுகிறது. மேற்கண்ட பாடல்களின் மூலம் அல்லித் தண்டினை நார் உரித்தால் மாந்தளிர் நிறம் காணப்படும் என்பது இங்கு அறியப்படுகிறது.

துளையுடைய தண்டு

தலைவி தலைவனோடு நடத்தும் இல்லற வாழ்வினைக் காண்பதற்காக தோழி தலைவியின் இடத்துக்குச் சென்றாள். அங்கே தலைவன் தலைவியோடு கூடுதலை

செங்காந்தள்- இயற்கை

விரும்பி மாலை காலத்தில் விரைதலை கண்டவள் களவு காலத்து நினைவுகளை நினைத்து இறங்கியதாக கூறுகின்ற பாடலில்,

ஏந்துஎழில் மலர தூம்புடைத் திரள்கால்

ஆம்பல் குறுநீர் நீர்வேட்டாங்கு, (குறு.178:2-3)

அயிரை மீன் பரந்து கிடக்கின்ற அழகிய தன்மையுடைய வயலிடத்தில் அழகே மேற்கொண்ட மலரை உடையவாகிய தொளை கொண்ட தண்டினைக் கொண்ட ஆம்பலைப் பறிப்பவர்கள் என்று வரும் செய்தியிலிருந்து ஆம்பல் மலரின் தண்டு துளைகளை உடையது என்ற செய்தி இங்கு பார்க்கப்படுகிறது.

தலைமகளானவள் தலைவனின் புறத்தொழுக்கத்தால் தன்னோடு ஊடி சினந்து இருப்பதனை எண்ணி, அவளைத் தெளிவித்துத் தன்னுடன் உறவாட செய்யும் பொருட்டு தலைவன் தன் பாணர்கள் முதலியோரை ஏவுகின்றான். அவர்கள் கேட்டு திரும்புமாறு தலைவி தோழிக்குச் சொன்னாற் போல அமைந்த செய்யுளில்,

அம்ம வாழி. தோழி! நம்ஊர்ப்

பொய்கைப் பூத்த புழைக்கால் ஆம்பல்

தாதேர் வண்ணம் கொண்டன

ஏதிலா ளர்க்குப் பசந்த என் கண்ணே! (ஐங்குறு.34)

என்று அமைந்த பாடல் வரிகள் மூலம் தோழி கேட்பாயாக! நம்மிடத்தே அன்பற்றவனாகவே ஒழுகி வரும் தலைவனின் பொருட்டாகப் பசப்பற்ற என் கண்கள், பொய்கையிடத்தே, புழை பொருந்திய தண்டினையுடைய ஆம்பல் பூவின் தாது போலும் நிறத்தையும் கொண்டனவே! என்று கூறுவதாக அமைந்த இப்பாடலில் ஆம்பல் பூவின் இருவேறு தன்மைகள் இங்குக் கூறப்படுகிறது.

தொகுப்புரை

மானிடரால் அமைக்கப்படாமல் தானாக அமைந்த நீர் நிலையான பொய்கை துறையில் வளரும் ஆம்பலின் தண்டு உள்ளே துளையை உடையது என்பதையும் ஆம்பற் பூவின் தாது நிறத்தையும் அறியலாம்.

ஆம்பல் மலரானது ஆழமான நீர் நிலையில் பூக்கின்ற ஒரு பூ என்பதும், நண்டும் ஆம்பலும் ஒரு நீர்நிலையில் வளரக்கூடியன என்றும், அது வற்றாத நீர் நிலையில் கூந்தல் போல் வளரும் தன்மை உடையது என்பதும் அறியப்படுகிறது.

ஆம்பல் மலரானது மிகவும் மென்மை தன்மை உடைய இலையினைக் கொண்டது என்பதும், அந்த இலையானது கொல்லன் உலைத் துருத்தி போன்று புடைக்கும் தன்மை உடையது என்பதையும் அந்த இலையின் பின்பகுதி வெளவால் போன்று இருக்கும் என்பதும் அறியப்படுகிறது.

செங்காந்தள்- இயற்கை

பல பாடல்களின் வாயிலாக தாமரையும் ஆம்பலும் ஒரு நிலையில் பூக்கின்ற பூக்கள் என்பதும், ஆம்பலானது குளிர்ச்சி நிறைந்த பூ என்பதும், அது தழையாடையாகவும் ஆடையாகவும் பயன்பட்டது என்பதும், அதன் இலையானது யானையின் செவியைப் போன்று அகன்ற தன்மை உடையது என்பதும், அந்த அகன்ற இலையில் உணவை இட்டு உண்டனர் என்றும் அறியப்படுகிறது. இந்த ஆம்பல் பூவானது விரியும் பருவம் வருவதற்கு முன்பே வண்டாலும் கண்டல் காய்களினாலும், கெண்டை மீனாலும் பருவமடைந்தது என்றும் அவ்வாறு இல்லையெனில் இளமை பருவம் வந்தவுடன் நிலவின் ஒளியைப் பார்த்து மலர்ந்தது, கண்ணி விடியலில் மலர்ந்தது என்பதும் அறியப்படுகிறது.

ஆம்பலானது நீர்நிலையில் மட்டுமல்லாமல் கழனியில் நீர் நிறைந்த பகுதிகளில் வளரும் பொழுது நெல்லுடன் அறியப்பட்ட செய்தியும், இந்தப் பூக்கள் பெண்கள் சுடுவதற்கு ஏற்ற பூவாகவும் இருந்தது என்பதும், இது தேவ மகளிரின் செவ்விதழ் போன்றும், மகளிரின் செவ்விதழ் போன்றும் இருந்தது என்பதும் அறியப்படுகிறது. மேலும், அந்தப் பூவின் வாடிய நிலையானது குருவியின் சிறகுகள் போன்று இருந்தது என்பதும் இந்தப் பூக்கள் மாலையாகவும் உணவாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதும் பல பாடல்களில் இருந்து நாம் அறிகிறோம்.

ஆம்பல் பூவின் கிழங்கானது உணவாகவும் அதன் தண்டு வளையும் தன்மை மிகவும் மெல்லிய மாந்தளிர் வண்ணத்தைக் கொண்டதாகவும் உள்ளீடற்ற ஒரு குழல் போன்று காணப்பட்டது என்பதும் பல பாடல்களில் இருந்து நாம் அறிகிறோம்.

பார்வை நூல்கள்

- [1] புலியூர் கேசிகன். சங்க இலக்கியமும் மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை-600014, மு.ப.2012.
- [2] சோமசுந்தரன் பொ.வே., (உ.ஆ). ஐங்குறுநூறு, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை. மறுபதிப்பு 1966.
- [3] தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக் குழு, தமிழ்நாட்டு வரலாறு சங்ககாலம் வாழ்வியல், தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கத்திற்காக வெளியிட்டோர், தமிழ்நாட்டு பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை-6, மு.ப., 1983.
- [4] சோமசுந்தரனார்பொ.வே., (உ.ஆ), அகநானூறு, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை. மறுபதிப்பு (1970).

செங்காந்தள்- இயற்கை

- [5] பாலசுப்பிரமணியம் சி., சங்க இலக்கியம் சில பார்வைகள், நறுமலர்ப் பதிப்பகம், சென்னை.மு.ப. (1989).
- [6] புலியூர்க்கேசிகன், ஐங்குறுநாறு மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை-600014.
- [7] பத்துப்பாட்டுமுதற்பகுதி, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த கழகம் லிட், சென்னை. மு.ப.,1971.